

РЕШЕНИЕ

№ 39890

гр. София, 15.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в
публично заседание на 30.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **1640** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 166 ДОПК, вр. чл. 195б от Закона за водите (ЗВ).
Образувано е по жалба на „Напоителни системи“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], чрез адв. Г. Г., срещу Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № 143 от 29.12.2025 г. на директора на Б. дирекция „И. район“.
В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на акта поради издаването му при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон. Релевира се, че неправилно и необосновано административния орган е приел за приложима в процесния случай единична такса за водовземане по чл. 12, ал. 1, т. 11 от Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване-„водоснабдяване за други цели“. Твърди се, че прилагането на единичната такса по чл. 12, ал. 1, т. 11 от ЗВ („за други цели“) е изключено при наличието на доказателства за използване отнетите обеми вода за дейности, свързани с отглеждането и развъждането на животни, изрично посочено в от § 1, т. 1,б. „д“ от ДР към ЗВ. Позовава се на практика на ВАС, която цитира. На следващо място се счита, че АУПДВ е издаден в противоречие с кумулативно предвидените елементи на материалната норма на чл. 195б, ал. 2 от ЗВ- налице са единствено констативен протокол от извършения контрол за изпълнение на задължението и покана към лицето за доброволно изпълнение. Липсвал реален анализ на потреблението на вода, в съответствие с представените в преписката доказателства и направените възражения в тази посока от жалбоподателя. Липсвали данни за осъществен контрол в съответствие, съгласно чл. 194б, ал. 3 от ЗВ - с резултата и от собствения мониторинг или с показания на измервателни устройства. Претендира се и допуснато

съществено нарушение на административно производствените, а именно жалбоподателят не е бил уведомен надлежно за започване на производството по съставяне на акта, а именно органът е извършил като първо действие директно съставяне на констативен протокол на 16.10.2025г., след което на 17.11.2025 г., е изпратил на жалбоподателя ПДИ и уведомление за започване на производството по установяване на задължение с писмо изх. № ПО-02-480 от 17.11.2025 г., получено на 19.11.2025 г. Отправеното до съда искане е за отмяна на оспорения АУПДВ и присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят „Напоителни системи“ ЕАД, редовно призован не се представлява. В писмена молба от процесуален представител са развити подробни съображения по същество, с искане за отмяна на оспорвания акт. Претендира присъждане на разноски съгласно представен списък. Допълнителни аргументи развива в писмени бележки.

Ответникът- директорът на Б. дирекция „И. район“ към МОСВ, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Счита, че актът е законосъобразен, поради което моли съда да постанови съдебен акт, с който да го потвърди. С оглед изхода на спора, претендира юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения излага в допълнително представени писмени бележки.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С разрешително № 01420028/09.06.2021г., изменено с решение № 106/28.06.2022г., издадени от заместник - министър на околната среда и водите, на Напоителни системи” ЕАД е предоставено правото на водовземане от повърхностен воден обект - яз. Б. № 4 от Приложение № 1 към чл. 13, т. 1 от Закона за водите, изграден на река М., с разрешена цел: земеделски цели- „обществено водоснабдяване за напояване на земеделски култури“ и „водоснабдяване за други цели“ - водоснабдяване на селскостопански обекти в района на [населено място] и [населено място], с лимит на ползваната вода: до 12,3 млн.м3/годишно, от които:

1. От долната вада на ВЕЦ „ Пещера” до 1,0 млн. м3/год. за напояване;

2. От II прозорец на деривация „ Пещера-А.” до 8,5 млн. м3/год., от които:

- До 7,0 млн. м3/год. за напояване;

- До 1,5 млн. м3/год. за водоснабдяване на селскостопански обекти в района на [населено място] и [населено място]

3. От IV прозорец на деривация „ Пещера-А.” до 2,8 млн. м3/год., от които:

- До 2,2 млн. м3/год. за напояване;

- До 0,6 млн. м3/год. за водоснабдяване на селскостопански обекти в района на [населено място] и [населено място]

Водовземането по цели и направление се осъществява в съответствие с месечните графици за използване на водите на комплексните и значими язовири, утвърдени от Министъра на околната среда и водите през месеците април, май, юни, юли, август, септември и октомври, с краен срок на действие на разрешителното-31.05.2031г.

- За „други цели“ отнети водни обеми от 509 330 м3, дължимата такса следва да се определи и изчисли в размер на 53 479,65 лв.

При извършена служебна проверка от експерти на БД ИБР на 16.10.2025г., обективирана в констативен протокол № Пз-411/16.10.2025г., във връзка с дължими такси по разрешително № 01420028/09.06.2021 г., изменено с решение № 106/28.06.2022г., издадени от заместник - министър на околната среда и водите, на „Напоителни системи” ЕАД, е констатирано, че дружеството е предоставило декларация за осъществено водовземане от повърхностен воден

обект- язовир „Б.“ с вх. № КД-04-1021/22.01.2025г. и справка за иззети водни количества с вх. № КД-05-264/29.01.2025г. по разрешително № 01420028/09.06.2021г. „Напоителни системи“ ЕАД са декларирали отнети водни количества, както следва: За напояване в размер на 4 764 528 m³ и е определена дължимата такса в размер на 5 002,75 лв.; За стопански нужди в размер на 509 330 m³ и е определена дължимата такса в размер на 4 074,64 лв. Общо дължимата такса е определена от дружеството в размер 9 077,39 лв.. След проверка на декларираните данни и приложените справки и целите към разрешително № 01420028/09.06.2021г. на дружеството е начислена такса в общ размер на 58 482,40 лв..

Констатирано е, че към 16.10.2025г. не е заплатена дължимата такса за водовземане от повърхностни води за периода 01.01.2024г.— 31.12.2024г., която е в общ размер на 58 482,40 лв.

С писмо изх. № ПО-02-480/17.11.2025г. е изпратен до жалбоподателя Констативен протокол № Пз-411/16.10.2025г. Със същото писмо на „Напоителни системи“ ЕАД, като титуляр по разрешително № 01420028/09.06.2021г., изменено с решение № 106/28.06.2022г., издадени от заместник— министър на околната среда и водите, и съгласно чл. 195б, ал. 2, т. 3 от Закона за водите, във връзка с чл. 182, ал. 2, т. 1 от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс /ДОПК/, е изпратена покана за доброволно изпълнение за дължимата сума за периода 01.01.2024г. до 31.12.2024г. в размер на Главница: 58 482,40 лв., както и лихва за периода на забава. Дружеството е уведомено, на основание чл. 26 от АПК, че при неспазване на указания 7- дневен срок от получаване на поканата, ще се предприемат действия за откриване на производство по издаване на Акт за установяване на публично държавна вземане и за принудително събиране заедно с лихви и разноси от НАП по реда на ДОПК, за дължимата такса от „Напоителни системи“ ЕАД, за правото на водовземане от повърхностни води, за периода 01.01.2024 г. – 31.12.2024 г.. На основание чл. 34 от АПК, е осигурена възможност на дружеството да се запознае с административната преписка и всички документи към нея, да се снабди с препис от същите. Указана е и възможността, в 7- дневен срок от изтичане на срока за доброволно изпълнение да изрази становище по събраните доказателства, да прави писмени искания и възражение, а случай, че е заплатило задължението си или част от него да представи доказателство за това. КП, Поканата за доброволно изпълнение, ведно с уведомлението за започване на производство, са връчени на дружеството- жалбоподател на 19.11.2025г., видно от известие за доставяне /обратна разписка с бар код идентификация ИД PS 4040 01DENI A/.

С писмо с вх. № ПО-02-480 от 01.12.2025г. в БД ИБР от „Напоителни системи“ ЕАД е постъпило възражение, в което се изразява несъгласие относно коригираната такса посочена в покана за доброволно изпълнение и уведомление за започване на производство с изх. № ПО-02-480/17.11.2025 г., ведно с констативен протокол № Пз-411/16.10.2025г., относно начина на определяне на дължимата такса по разрешително № 01420028/09.06.2021г., изменено с решение № 106/28.06.2022г., издадени от заместник - министър на околната среда и водите.

Установено е от органа, че „Напоителни системи“ ЕАД, е внасяло суми по сметка на БД ИБР за заплащане на дължимите такси по разрешително № 01420028/09.06.2021г., изменено с решение № 106/28.06.2022г., издадени от заместник - министър на околната среда и водите, за периода 01.01.2024 г. до 31.12.2024 г.

На 24.11.2025 г. е заплатена частично дължимата такса в размер на 5 002,75 лв., видно от БИ № 225/24.11.2025г.

При така установеното, на 29.12.2025 г. е издаден оспорвания в настоящото производство Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № 143 от 29.12.2025 г. на директора на Б. дирекция „И. район“, с който на основание чл. 195б, ал. 1 и ал. 2 от Закона за водите, 194, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Закона за водите, чл.194б, ал. 4, във връзка с чл. 166 от Данъчно-осигурително

процесуалния кодекс /ДОПК/, и съгласно чл. 1, ал. 1, т. 1, б. „а“, чл. 3, ал. 1, чл. 7, ал. 1, ал. 3, чл. 11, ал. 1, посредством чл. 12, ал. 1, т. 3 и т. 11 и ал. 3, т. 1 от Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване приета с ПМС № 383 от 29.12.2016г., обн. ДВ. бр. 2 от 6 Януари 2017г., е установено, че „Напоителни системи“ ЕАД има парични задължения за разрешеното право за водовземане от повърхностни води за периода 01.01.2024 г. до 31.12.2024 г., които са както следва:

- За цел „обществено водоснабдяване за напояване на земеделски култури“ $4\,764\,528\text{ м}^3 \times 0,0015\text{ лв./м}^3 \times 0,7 = 5\,002,75\text{ лв.} / 2\,557,87\text{ евро/}$;

- За цел „други цели“ $509\,330\text{ м}^3 \times 0,105\text{ лв./м}^3 = 53\,479,65\text{ лв.} / 27\,343,71\text{ евро/}$.

На 24.11.2025г. са заплатени 5 002,75 лв., видно от БИ № 225/24.11.2025г. Остатък дължима главница за периода 01.01.2024г.- 31.12.2024г. по разрешително № 01420028/09.06.2021г., изменено с решение № 106/28.06.2022г., издадени от заместник- министър на околната среда и водите, на „Напоителни системи“ ЕАД- в размер на 53 479,65 лв. /27 343,71 евро/ и дължима законна лихва за периода на забава от 16.02.2025г. до 29.12.2025г. в общ размер на 6 302,92 лв. /3 222,64 евро/ разпределена, както следва: за периода на забава от 16.02.2025г. до датата на плащане 24.11.2025г., върху главница 58 482,40 лв. /29 901,58 евро/, дължимата лихва е в размер на 5 683,73 лв. / 2 906,05 евро/; за периода на забава от 25.11.2025г. до 29.12.2025г., върху главница 53 479,65 лв. /27 343,71 евро/ дължимата лихва е в размер на 619,19 лв. /316,59 евро/.

По делото е приета административната преписка.

Видно от заключението на допуснатата по делото и приета без оспорване Съдебно- икономическа експертиза, проверката от директора на Б. дирекция „И. район“ на „Напоителни системи“ ЕАД за декларирани обеми за напояване и водоснабдяване на селскостопански обекти за 2024 г. е извършена по документи. В съставения констативен протокол от 16.10.2025 г. от служител на дирекцията е посочено, че 0,509330 млн. куб. метра от отнетия обем вода е „за други цели“, а не както е посочено в подаваните ежемесечни справки от „Напоителни системи“ ЕАД, че са „за животновъдство“. В Решение № 106/28.02.2022 г., с което е изменено Разрешително № 01420028/09.06.2021 г. е разрешено водоползване за водоснабдяване на селскостопански обекти в района на [населено място] и с Р. от II и IV прозорец на деривация „Пещера - А.“ в размер общо на 2,1 млн. куб. м. По представените ежемесечни справки от „Напоителни системи“ ЕАД вещото лице установява, че водата от язовир „Б.“- II и IV прозорец на деривация „Пещера- А.“ през 2024 г. е ползвана за напояване и за водоснабдяване на селскостопански обекти в района на [населено място] и [населено място], като общо ползвания обем за животновъдство е 0,509330 млн. куб.м. и същия е под разрешения размер от 2,1 млн. куб. м. В случай, че отнетите и декларирани водни обеми са ползвани за водоснабдяване за животновъдство, то при определяне на таксите за водовземане за периода 01.01.2024 г. - 31.12.2024 г. следва да се приложи чл. 12, ал. 1, т. 5 от Тарифата за таксите за водовземане, съгласно която единичния размер на таксата е 0,008 лева/ куб. м.

При тези фактически данни съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на съдебно оспорване акт и в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Оспореният АУПДВ е издаден от компетентен орган – директор на Б. дирекция „И. район“ към Министерство на околната среда и водите. Съгласно изискванията на чл. 195б, ал. 1 вр. чл. 195а, ал. 1 вр. чл. 152, ал. 1, т. 3 от ЗВ вземанията за неплатени такси по чл. 195а, ал. 1 от ЗВ се определят с АУПДВ, издаден от директорите на Басейновите дирекции, по реда на чл. 166 от ДОПК.

АУПДВ е издаден в предвидената от чл. 59 от АПК писмена форма и съдържа нормативно установените задължителни реквизити, както и фактическите и правни основания за издаването му. Посочени са конкретните данни за отнетите водни обеми за съответния обект, включен в разрешителното, източниците на информация и методът на установяване на данните, които са използвани при определяне размера на дължимата такса за водовземане от повърхностни води съответни на декларираните от дружеството- жалбоподател.

Посочени са и правните основания за издаване на АУПДВ- приложимите норми от Закона за водите и подзаконовите нормативни актове по прилагането му, въз основа на които е определен размерът на дължимата годишна такса.

Не са допуснати и твърдените нарушения на административно производствените правила. Противно на изложеното в жалбата, дружеството е бил надлежно уведомено за началото на административното производство по издаване на АУПДВ с връчване на поканата за доброволно изпълнение, издадена на основание чл. 195б, ал. 2, т. 3 от ЗВ, в която изрично е посочено, че на основание чл. 26 от АПК указва, че при неспазване на указания 7- дневен срок от получаване на поканата, ще се предприемат действия за откриване на производство по издаване на Акт за установяване на публично държавна вземане и за принудително събиране заедно с лихви и разноски от НАП по реда на ДОПК, за дължимата такса от „Напоителни системи“ ЕАД, за правото на водовземане от повърхностни води, за периода 01.01.2024 г. – 31.12.2024 г.. На основание чл. 34 от АПК, е осигурена възможност на дружеството да се запознае с административната преписка и всички документи към нея, да се снабди с препис от същите. И едва след изпълнение на процедурата и липсата на доказателства за погасяване на задълженията в цялост, на 29.12.2025 г. е издаден процесният АУПДВ.

Актът е съставен въз основа на декларираните от дружеството данни, по реда на чл. 194б от ЗВ, и данните в справките за използваните водни обеми, които са отразени в КП. Спазени са изискванията на чл. 35 и чл. 36 от АПК. В съответствие с принципа на служебното начало е извършената от административния орган проверка на декларираните данни.

Неоснователни са възраженията на процесуалния представител на „Напоителни системи“ ЕАД за допуснати нарушения при извършване на проверката по чл. 194б, ал. 3 от ЗВ. Законът не регламентира реда, по който следва да се извърши проверка на декларирани данни по чл. 194б, ал. 1 от ЗВ, а посочва единствено източниците, които могат да се ползват – резултати от собствен мониторинг, показания на измервателни устройства, резултати от извършен през годината контрол.

Според настоящия съдебен състав оспореният АУПДВ е издаден и в съответствие с приложимия материален закон.

Предмет на съдебна проверка е акт по чл. 195б, ал.1 и ал.2 от Закона за водите, установяващ държавно вземане с публичен характер, касаещо неплатена такса за водовземане на води, определена на основание чл. 194, ал. 1, т. 1 б. "а" от Закона за водите, в размера, съгласно чл. 1, ал. 1, т. 1, б. "а", чл. 3, ал. 1, чл. 7, ал. 1 и ал. 3, чл. 11, ал. 1, посредством чл. 12, ал. 1, т. 3 и т.11 и ал. 3, т. 1 от Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване.

По делото не е спорно, че жалбоподателят "Напоителни системи" ЕАД- притежава качеството титуляр на разрешително № 01420028/09.06.2021г., издадено от министъра на околната среда и водите, за водовземане от повърхностен воден обект- язовир „Б.“ на „Напоителни системи“ ЕАД, цел на водовземането: земеделски цели- обществено водоснабдяване за напояване на земеделски култури- 35 724 дка изградени поливни площи в района на НС „Пещера“, с условия за

водовземането- съгласно Приложение, неразделна част от разрешителното. С решение № 106/28.06.2022 г., издадено от министъра на околната среда и водите, на „Напоителни системи” ЕАД е изменено разрешително № 01420028/09.06.2021г., като в раздел „Цел на водовземане“ на нов ред се добавя нова цел: „Водоснабдяване за други цели- водоснабдяване на селскостопански обекти в района на [населено място] и [населено място]“. Раздел 1.7 от изменението „Задължение за заплащане на такса за предоставено право на водовземане” в т.1 се изменя „Титулярят на разрешителното заплаща такса за водовземане за „обществено водоснабдяване за напояване на земеделски култури“ и за „други цели“, в съответствие с тарифата по чл. 194, ал. 6 от ЗВ. Това е довело и до други изменения, подробно описани в решението. Изрично е посочено в решението, че е неразделна част от издаденото Разрешително № 01420028/09.06.2021г.

Не е спорно обстоятелството, че за процесния период дружеството- жалбоподател е използвало повърхностни води от посочения в оспорения административен акт обект, като това се установява и от приложените по делото декларации по чл.194б ал.1 от ЗВ, както и от самите твърдения на жалбоподателя в жалбата. Водовземането по цели и направление се осъществява в съответствие с месечните графици за използване на водите на комплексните и значими язовири, утвърдени от Министъра на околната среда и водите през месеците април, май, юни, юли, август, септември и октомври, с краен срок на действие на разрешителното- 31.05.2031г. Следователно, за използването на водите, на основание чл.194 ал.1 т.1 б. „а“ от ЗВ, жалбоподателят дължи заплащане на такса за водовземане от повърхностен воден обект, което впрочем не се и оспорва. В самата норма на 194, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗВ е разписано, е за правото на използване на повърхностни води се заплаща такса за водовземане. Според дефиницията, дадена с нормата на § 1, ал. 1, т. 7 от ДР на Закона за водите, "водовземането" обхваща всички дейности, свързани с отнемане на води от водните обекти.

Съгласно чл. 194б ЗВ, ежегодно към 31 януари на следващата година титулярите на разрешителни, включително на комплексни разрешителни, издадени по реда на Закона за опазване на околната среда, определят и декларираат дължимата такса по образец, утвърден от министъра на околната среда и водите и обявен на интернет страниците на басейновите дирекции и на Министерството на околната среда и водите. Образецът съдържа данните съгласно тарифата по чл. 194, ал. 6, въз основа на които се определят таксите.

Съгласно разпоредбата на чл. 195б от Закона за водите вземанията за незаплатените по реда на чл. 195а, ал. 1 такси по този закон се определят с акт за установяване на публично държавно вземане от директорите на басейнови дирекции, издаден по реда на чл. 166 ДОПК, което производство има за цел установяване по основание и размер на публични вземания. Основанието за дължимостта на процесната такса за водовземане е регламентирано със Закона за водите, като законодателят в нормата

на чл. 194, ал. 6 от Закона за водите е предвидил конкретният размер на дължимата такса да се определя съгласно подзаконов нормативен акт. В настоящия случай е приложима Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, приета с ПМС № 383 от 29.12.2016г. Съгласно чл. 11 от Тарифата размерът на таксата за водовземане от повърхностни води се изчислява като единичният размер на таксата в зависимост от целта, за която ще бъде ползвана отнетата вода, съгласно таблиците по чл. 12 - лв. /куб. м. се умножи по размера на отнетия годишен воден обем – за повърхностни и подземни води, в куб. м (W). В разпоредбата на чл. 12, ал. 1 от Тарифата е регламентирано, че единичният размер на таксата за водовземане от повърхностни води се определя съгласно таблица, като т.3 касае „Обществено водоснабдяване за напояване на земеделски култури“ и т.11- „Водоснабдяване за други цели“. В ал.3, т.1 на чл.12 от Тарифата е визирано, че когато водовземането е за напояване, единичният размер на таксата се умножава, както следва: 1. когато отнетият обем вода е по- малък от или е равен на обема вода, изчислен по съответните норми за водопотребление, определени с наредбата по чл. 117а, ал. 2 ЗВ, за съответните култури – по 0,7.

Спорът в процесния казус е концентриран върху размера на задължението, определено въз основа на приложената от органа единична такса за водовземане по чл. 12, ал. 1, т. 11 от Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване- „водоснабдяване за други цели“.

Съдът приема, че дължимата такса за посочения период е изчислена при спазване на цитираните норми от действащия материален закон. Този извод се основана и на приетата по делото и неоспорена съдебно- икономическа експертиза, която съдът кредитира, като компетентно изготвена, при използване на специални знания. От експертното заключение се потвърждава, че в КП от 16.10.2025 г. е констатирано, че 0,509330 млн. куб. метра от отнетия обем вода е „за други цели“, а не както с посочено в подаваните ежемесечни справки от „Напоителни системи“ ЕАД, че са „за животновъдство“. В Решение № 106/28.02.2022 г., с което е изменено Разрешително № 01420028/09.06.2021 г. е разрешено водоползване за водоснабдяване на селскостопански обекти в района на [населено място] и с Р. от II и IV прозорец на деривация „Пещера - А.“ в размер общо на 2,1 млн. куб. м. По представените ежемесечни справки от „Напоителни системи“ ЕАД вещото лице установява, че водата от язовир „Б.“ - II и IV прозорец на деривация „Пещера - А.“ през 2024 г. е ползвана за напояване и за водоснабдяване на селскостопански обекти в района на [населено място] и [населено място], като общо ползвания обем за животновъдство е 0,509330 млн. куб.м. и същия е под разрешения размер от 2,1 млн. куб. м.

В §1 от ДР на Тарифата се съдържат легални дефиниции на понятията по смисъла на тарифата: 1. Целите на ползване на отнетата вода са: ж) "водоснабдяване за други цели"– когато отнетата вода се използва за всички други цели извън изрично

посочените в букви "а" – "е", включително за добив на топлинна енергия с цел отопление на сгради, поливане на трева и други декоративни растения в индустриални и в други стопански обекти, миене на площадки и др. Именно дефинираното в б.д - "водоснабдяване за животновъдство" – когато отнетата вода се използва в дейности, свързани с развъждането и отглеждането на животни, е изключено от приложното поле на „водоснабдяване за други цели“, за каквито цели е дадено разрешително след постановеното изменение с решението на МОСВ, поради което доводите на жалбоподателя в тази насока са неоснователни.

Предвид гореизложеното съдът намира, че размерът на дължимата такса за водовземане за процесните периоди е законосъобразно определен, съобразно методиката, посочена в Закона за водите и Тарифата /по чл.12, ал.1, т.3 и т.11, ал.3, т.1/, посочени в АУПДВ. В този смисъл е и константната практика на ВАС (Решение № 12643 от 09.12.2025 г. по адм.д. № № 10224/2025 г., Решение № 10243 от 14.11.2022 г. по адм. дело № 5824/ 2022 г.; Решение № 5141 от 24.04.2024 г. по адм. дело № 10504/ 2023 г.; Решение № 14721 от 27.11.2020 г. по адм. дело № 9389/ 2020 г. и др.).

С оглед изложеното, следва да се приеме, че задължението, установено с обжалвания акт, следва от издаденото разрешително за водовземане и зависи от отнетия обем и таксата на единица обем по Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване. Дължимата такса на същото основание и в същия размер не е заплатена изцяло. Това са релевантните и достатъчни мотиви за издаване на административния акт, които са ясно и безпротиворечиво изложени в него.

Относно определената лихва, съдът съобрази следното: По аргумент от чл. 84 ЗЗД забавата настъпва след изтичане на определения срок без да е необходимо да бъде връчвана покана за доброволно изпълнение. В случая съгласно чл. 194б, ал. 2 ЗВ задължението по декларацията, по която задълженото лице е изчислило дължимата такса, се внася в срок до 15 февруари на годината, следваща годината на задължението, поради което за периода на забава от 16.02.2025 г. до датата на плащане 24.11.2025 г., върху главница 58 482,40 лв. /29 901,58 евро/, дължимата лихва е в размер на 5 683,73 лв. / 2 906,05 евро/ и за периода на забава от 25.11.2025 г. до 29.12.2025 г., върху главница 53 479,65 лв. /27 343,71 евро/ дължимата лихва е в размер на 619,19 лв. /316,59 евро/, както е приел и административния орган.

При горните мотиви следва извод, че не са налице основанията на чл. 146 АПК за отмяна на оспорения АУПДВ- актът е издаден от компетентен орган, спазена е установената форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, съобразен е с материалноправните разпоредби и съответства на целта на закона. Предвид това жалбата е неоснователна, поради което същата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК основателно се явява

своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски. Съгласно чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, за производството по настоящото дело, разноските за юрисконсултско възнаграждение на ответника следва да бъдат определени в размер на 102.26 евро.

Така мотивиран Административен съд София-град, III отделение, 73-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Напоителни системи" ЕАД, ЕИК[ЕИК], срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 143 от 29.12.2025 г. на директора на Б. дирекция „И. район“.

ОСЪЖДА "Напоителни системи" ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Б. дирекция "И. район", разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 102.26 евро.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.